

Se Valgvideo for Christian Olesen, SIVE-kandidat uden for partierne i Københavns Omegns Storkreds

... Vi kunne for nylig høre regeringen sige, at, nu var krisen slut. Desværre forholder virkeligheden sig noget anderledes. Vi har intet gjort for at løse problemerne, som skabte krisen tilbage i 2008. Siden da har man ført en forfejlet politik om at ofre befolkningen til fordel for finansverdenen; men der er intet blevet gjort for at stille os bedre eller forhindre et nyt kollaps ...

<https://www.youtube.com/watch?v=L8pJzCmQxg4>

Schiller Instituttets Ugeavis 23/2015:

**SIVE stiller op til valget
med 4 kandidater;**

**Valgmøde Tom Gillesberg tirs.
9. juni;**

Mød kandidaterne i Århus og

Ålborg; Zepp-LaRouche seneste lederartikel o.m.a.

Download (PDF, Unknown)

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikens blindgyde« og fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syriza-parti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati,

frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

**Latinamerikanske Alicia
Barcena fra FN:
BRICS er alternativet til det
ikke-imødekommende Bretton**

Woods System

Mandag, 1. juni 2015 – BRIKS-perspektivet for global udvikling »er et alternativ til Bretton Woods-systemet«, sagde Alicia Barcena, chefsekretær for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) i dag under en tale ved et velbesøgt arrangement, sponsoreret af Inter-American Dialogue med hjemsted i Washington, D.C.

Fr. Barcena, der netop har været vært for et ECLAC-arrangement den 25. maj i Santiago, Chile, hvor den kinesiske premierminister Li Keqiang var hovedtaler, svarede på et spørgsmål fra *Executive Intelligence Review* om Li Keqiangs ni dage lange rundrejse til fire nationer i regionen i sammenhæng med BRIKS' fantastiske paradigme for global udvikling, der fuldstændigt har overskygget det transatlantiske systems destruktive politik.

I sin egen velkomsttale til Li Keqiang under Santiago-arrangementet den 25. maj fremførte fr. Barcena, at »efterkrigstidens orden, der udsprang af Bretton Woods, reflekterer ikke længere den nye, økonomiske og politiske virkelighed«, især med hensyn til udviklingslandene. Hun pegede på Asiatisk-Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og BRIKS' Nye Udviklingsbank som initiativer, der »er en refleksion af en ny styrelse, der er vokset frem« og tilføjede, at »projektet, kendt som det Nye Land [sic – Det økonomiske Silkevejsbælte] og den Maritime Silkevej« er et projekt, som »vi i regionen iagttager med største interesse ... vi er vidne til en ny æra«, sagde hun.

I dagens begivenheder forklarede hun dette yderligere og understregede, at Kina »havde fortrængt USA« i Latinamerika og var indtrådt i det »vakuum«, som var blevet skabt af USA's manglende, produktive investeringer i regionen. Som resultat af den globale, økonomiske krise har regionens økonomier nået en »stilstand«, sagde Barcena, og USA's økonomiske genrejsning

er »middelmådig«. Der er således stor usikkerhed i regionen, og initiativer som Trans-Pacific Partnership (TPP), der tilbydes som løsning, »har mange problemer«.

Det er i denne sammenhæng, at Li Keqiangs besøg fandt sted, sagde fr. Barcena. Idet hun aflivede en spørgers antydning af, at Kina blot er engageret i at hamstre råmaterialer, der fremkalder minder om det 19. århundredes britiske imperialisme, fastslog hun bestemt, at »en ægte forandring er ved at finde sted«, og den fremgangsmåde, som den kinesiske premierminister brugte ved sit besøg, »var helt anderledes end tidligere tiders«.

Hun gentog som svar på *EIR's* spørgsmål, at BRIKS, med deres nye finansinstitutioner, »er alternativet til Bretton Woods-systemet«. Den internationale Valutafond har nægtet at gennemføre reformer, som udviklingslandene har krævet, og disse lande søger også alternativer til dollarens dominans, sagde hun. Vi er som region totalt afhængige af Federal Reserves beslutninger, og »sådan bør det ikke være«.

Barcena understregede vigtigheden af, at Kina er ved at oprette en afdeling af China Construction Bank i Santiago, der skal fungere som clearingbank for renminbi for at fremme dens anvendelse i hele regionen til finansiering af infrastrukturprojekter og andre udviklingsprojekter.

Læs også: *EIR: BRIKS i bevægelse for at skabe et nyt, internationalt samfund*

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og Alicia Barcena, Chile, 25. maj 2015

Stigende spændinger i det arktiske område og Baltikum

Mandag, 1. juni 2015 – Det russiske militærs seneste SNAP-øvelse gør tilsyneladende NATO nervøs. Sidste uges øvelse i det Centrale Militærdistrikt (Rusland), der omfatter et område, der strækker sig fra Ural til det vestlige Sibirien og mod nord til det arktiske område, omfattede henved 250 krigsfly og 12.000 tropper og kulminerede i sidste uge med øvelser med levende ild, der involverede krydsermissiler, lanceret i luften.

Dette er med til at levere brændstof til spændinger mellem Rusland og dets nordiske naboer og, naturligvis, NATO, iflg. en rapport i *Defense News* i går. »Den øgede spænding kommer fra kombinationen af, hvad der opfattes som en russisk trussel, og den igangværende debat om opfattelsen af de Svenske Luftstyrkers manglende evne til fuldt ud at udføre sin opgave«, sagde Ulf Bjereld, en politisk analytiker ved Sveriges Gøteborg-universitet. »Tilsammen driver dette flere svenskere til at støtte svensk medlemskab af NATO.« *Defense News*-rapporten gør meget ud af den kendsgerning, at øvelsen i det Centrale Militærdistrikt var meget større end NATO's Arctic Challenge-øvelse, der slutter den 5. juni. NATO-øvelsen, med Norge som værtsland, sammenbragte 115 fly og en stab på 4.000 fra 9 lande, inklusive ikke-NATO-medlemmerne Sverige og Finland.

NATO starter en ny, stor øvelse i denne uge, Baltops 2015, i det Baltiske Hav, der skal løbe af stablen fra 5. juni til 20. juni. Iflg. planlægningsdokumentet, der er tilgængeligt på NATO's webside, har Baltops 2015 til formål at uddanne flåde- og luftenheder i hele spektret af maritime, militære

operationer og vil omfatte 10 NATO-medlemslande, inkl. alle tre baltiske lande, såvel som også Finland og Sverige. I sidste uge meddelte talsmand for det svenske militær, generalmajor Karl Engelbrektson, at 2 B-52'ere fra USA vil deltage i øvelsen ved at simulere nedkastning af søminer i svenske farvande den 13. juni. »Hvordan Rusland vil fortolke dette, må de selv bestemme«, rapporteres Engelbrektson at have sagt.

Det Russiske Forsvarsministerium meddelte i dag, at dets øvelsestidsplan vil blive intensiveret hen over sommeren til et niveau, der er 50 % højere end under vinterhalvåret. Træningsforløbet er planlagt til at vare indtil slutningen af november og vil fokusere på fælles taktiske øvelser og øvelser på tværs af brancherne, rapporterer RT. Øvelserne vil omfatte »Center-2015«, der er planlagt til september, og Union Shield 2015, sammen med Belarus, ligeledes planlagt til september. De Strategiske Raketstyrker (RVSN) vil også gennemføre en intensiv øvelsestidsplan i løbet af sommermånederne. »I løbet af træningsperioden i sommeren 2015 vil flere end 30 taktiske øvelser med missilregimenter og flere end 20 specialtaktiske øvelser med støtte- og sikkerhedsenheder blive gennemført, inkl. flere end 30 % SNAP-øvelser«, sagde talsmand for RVSN Igor Yegerov, iflg. TASS.

Foto: Fra Arctic Challenge Exercise

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Instituttet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa

må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtlighedsindret. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKS-alternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra *Oilprice.com* rejste spørgsmålet om USA's tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en

politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: [*»Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«*](#)

Valgnyt: **Video,** **Tom**

Gillesberg ved Nørreport St., København

**Politisk orientering den 1.
juni 2015:**

**Kandidat Tom Gillesberg:
Valget i
Danmark og USA; nyt om den
Nye Silkevej**

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds
uden for partierne
video:

lyd:

**KÆMPE BRIKS-INFRASTRUKTUR-
INDSATS:**

Kinas vicepremiermin. Zhang annoncerer op til seks korridorer i planen for Ét bælte, Én vej, med en \$900 mia. stor investering

31. maj 2015 – Kina er i færd med, i en bjergtagende skala, at skitserer store projekter til forøgelse af 60 landes videnskabelige platform i planen for Ét bælte, én vej, og som indledningsvis kunne beløbe sig til over \$1 billion.

Ifølge *China Daily* fra 28. maj annoncerede den kinesiske vicepremierminister Zhang Gaoli, at Kina har planer om at investere \$900 mia. i planen for Ét bælte, én vej, som vil udvikle nationerne langs med og imellem ruterne. Zhang kom med denne meddelelse den 27. maj ved åbningsceremonien for en todages konference i Asien-Europa-mødet (ASEM), der blev afholdt i Chongqing med titlen, Dialog i industrien om konnektivitet. ASEM repræsenterer 53 europæiske og asiatiske nationer og organisationer.

Zhang sagde, iflg. *China Daily*, at Kina overvejer at udvikle op til seks store korridorer: Kina-Mongoliet-Rusland; Nye Eurasiske Landbro; Kina-Central- og Vestasien; Kina-Indokinesiske Halvø; Kina-Pakistan; og Bangladesh-Kina-Indien-Myanmar. Disse korridorer ville stråle ud i flere retninger og frembringe en enorm, økonomisk transformation. Iflg. artiklen vil Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevejsfond, der er i færd med at blive skabt, blive tappet som en kilde til finansiering. AIIB vil tilsyneladende bruge en stor del af sin kapital til finansieringen.

Kinas handelsvolumen for varer med de 64 lande langs med de afstukne ruter, hvoraf mange er udviklingslande, har været voksende med gennemsnitligt 22 % hvert år siden 2001.

Ifølge *World Industrial Reporter* den 29. maj, »vil Kinas Udviklingsbank sandsynligvis også spille en mere aktiv rolle i Ét bælte, én vej, og bankens viceguvernør Li Jiping har erklæret, at banken har etableret en database med over 900 projekter i 60 lande, der involverer investeringer for over \$890 mia., rapporterede *21st Century Business Herald* torsdag.« *EIR* undersøger i øjeblikket, om Kinas Udviklingsbanks forventelige portefølje af potentielle investeringer i 60 lande er adskilt fra de projektlån, som vicepremiermin. Zhang forestiller sig, at den kommende AIIB og Nye Silkevejsfond vil finansiere, eller om der er nogen, eller en del, overlapning.

Men som sagt har Kina til hensigt at indledningsvist investere sandsynligvis \$1 billion eller mere i planen for Ét bælte, én vej, med yderligere betydelig finansiering fra den fremvoksende BRIKS' Nye Udviklingsbank, der kunne danne kernen i et nyt, økonomisk verdenssystem.

***Kinas officielle plan over det 'Nye, økonomiske
Silkevejsbælte'.***

GRÆKENLAND OVERVEJER AT GÅ MED I BRIKS-BANKEN;

går frem med aftale om russisk Turkish Stream-gasledning

30. maj 2015 – USA er modstander af Grækenlands beslutning om at deltage i den russisksponsorerede Turkish Stream-gasledning, der vil løbe fra Rusland, gennem Tyrkiet og dernæst videre til Grækenland og Centraleuropa. Ikke desto mindre vil Grækenland fortsat støtte projektet, og vil måske endda gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank, erklærede minister for produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, der i øjeblikket besøger Moskva.

I et interview med det russiske *Sputnik News* sagde Lafazanis: »Ulykkeligvis er USA's holdning mht. den russiske gasledning negativ. USA tog officielt dette standpunkt under et møde, jeg for nylig personligt havde med den amerikanske regeringsrepræsentant, der er ansvarlig for energispørgsmål.« Men, fortsatte han, »Vi støtter gasledningen, vi ønsker, den skal lægges tværs over græsk territorium, og vi er overbevist om, at det vil være et input til alle de europæiske nationer og Europa som sådan, og vi er helt uenige med USA's standpunkt i dette spørgsmål.«

»Den russiske gasledning, der vil erstatte den ukrainske transitrute for naturgas, er absolut nødvendig for energisikkerheden i Europa. Det betyder, at den må hilses velkommen af alle EU-medlemsstaterne og af de europæiske folk, der forstår behovet for at have uafbrudte forsyninger af billig naturgas«, sagde Lafazanis.

Han sagde også, at den foreslåede, USA-støttede Transadriatiske Gasledning ikke vil konkurrere med Turkish Stream-gasledningen, og at de begge vil have en rolle at

spille.

Lafazanis sagde, at en overenskomst om bygningen af gasledningen kunne blive underskrevet 18.-20. juni på Økonomisk Forum i St. Petersborg, som den græske premierminister Alexis Tsipras forventes at deltage i, og hvor han vil mødes med den russiske præsident Vladimir Putin. »Vi er i øjeblikket på analyse- og planlægningsstadiet. En transnational overenskomst om gasledningen er i sit slutstadium. Vi håber, overenskomsten snart vil blive underskrevet«, sagde Lafazanis.

De diskuterede også, hvordan kredit fra russiske banker kunne udstedes til det græske selskab, der skal bygge gasledningen. »Tilbagebetaling af det russiske lån vil finde sted gennem det overskud, der skabes gennem gasledningens operation, og denne facilitet er ikke relateret til lån eller økonomisk assistance mellem stater«, sagde han.

Lafazanis sagde også til Athen-Makedonsk Nyhedsagentur (ANAMPA), at Grækenland har sikret sig russisk støtte til deltagelse i BRIKS' Ny Udviklingsbank og nu er i færd med at udarbejde, og sandsynligvis indgive, en anmodning om optagelse i den Ny Udviklingsbank. »Under et møde med den russiske vicefinansminister, Sergei Storchak«, der havde indbudt Grækenland til at gå med i BRIKS-banken, »fik vi den afgørende russiske støtte til Grækenlands anmodning om optagelse i BRIKS-landenes Ny Udviklingsbank. Det relevante [finansielle] krav for Grækenlands optagelse vil blive betalt i afdrag, alt imens Grækenland, straks efter, at gasledningen bliver operativ, vil kunne modtage finansiell støtte [fra banken]«, sagde ministeren.

(Se også: 'USA har ikke lyst til at give plads til russisk gas i Europa', *Sputnik Danmark*)

Se Tom Gillesbergs valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollaps, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

Valgnyt: Tom Gillesberg på DR2 Deadline

Lørdag 30. maj forklarede Tom Gillesberg til DR2 Deadline, hvad meningen er med SIVE-valgplakaten: 'Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig', og hvad der skal på den politiske dagsorden i Danmark, hvis vi ønsker en fremtid.

Mens valgplakaten stod på fuldskræm, hørtes Tom Gillesbergs stemme, der forklarede idéen bag plakaten. Tom sagde bl.a., at han stillede op for at få Danmark – og resten af Europa og USA – til at indgå i et win-win-samarbejde med BRIKS-landene,

Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, om økonomisk samarbejde, og at vi stod over for et økonomisk kollaps, der var værre end det i 2007-08, og som kunne komme allerede Grundlovsdag, udløst af Grækenland.

»Vi skal ikke acceptere konfrontation med Rusland og Kina, der kan føre til atomkrig. I stedet for skal vi have en win-win-politik for udvikling. Det er, hvad der bør diskuteres. Det er derfor, jeg har det på plakaten«, sagde Tom.

Hør hele indslaget: www.sive.dk

(Sidst i programmet)

https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-2015-05-30?app_mode=true&platform=ios&personalization=true&#!/31:14

USA's næste præsident? Martin O'Malley annoncerer sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat – kræver Glass/Steagall

30. maj 2015 – Lørdag annoncerede Martin O'Malley i byen Baltimore (staten Maryland) sit kandidatur til Demokraternes præsidentkandidat. Ud over at kræve [en genindførelse af] Glass/Steagall-bankopdelingsloven, krævede O'Malley også en

ny, national sikkerhedsstrategi og en ny udenrigspolitik med engagement og samarbejde.

Her følger et udskrift af hans tale:

1. Introduktion

Amerikanske Medborgere,

Jeg vil tale til jer i dag om vores fælles Amerikanske Drøm, ... dens magtfulde historie, dens nuværende tilstand og, vigtigst af alt, det presserende behov for dens genopbygning.

Vores nation blev grundlagt på to, selvindlysende sandheder ... At vi alle er skabt ligeværdige. Og at vi alle af vor Skaber blev skænket retten til liv, frihed og stræben efter lykke. Med disse ord begyndte den Amerikanske Drøm. Der var intet skrevet med småt, ingen udløbsdato. Vi er alle inkluderede, kvinder såvel som mænd, sorte såvel som hvide. Irske amerikanere, asiatiske amerikanere, latino-amerikanere, indfødte amerikanere. Jødiske, kristne og muslimske amerikanere.

Unge og gamle. Rige og fattige. Arbejdere og arbejdsgivere. Bøsser, lesbiske, transseksuelle og heteroseksuelle amerikanere.

Hvert menneske har betydning, der er brug for hver af os. I vores opfattelse af et land findes der ikke noget, der hedder en overflødig amerikaner.

Der er imidlertid en voksende ulighed i vort land i dag. Det er svælget mellem det stærke og retfærdige land, som vores børn har behov for, at vi er ... og så det land, som vi er i fare for at blive til.

For i Amerika i dag tjener 70 % af os det samme, eller mindre,

som vi gjorde for 12 år siden. Det er første gang, det er sket på denne side af Anden Verdenskrig.

I Amerika i dag kæmper familieejede virksomheder og landbrug for at kunne konkurrere med stadigt større koncentrationer af store selskabers magt ...

For halvtreds år siden var nationens største arbejdsgiver GM (General Motors). En gennemsnitlig ansat i GM kunne med to ugelønninger betale for et års skolepenge på et universitet i delstaten.

I Amerika i dag, hvor drømme om college, et job til en anstændig løn og en tryk pensionisttilværelse er ved at glide så mange af hænde ... synes den Amerikanske Drøm at hænge i en tynd tråd.

Og dog, for i Amerika er der altid et 'og dog'.

Den sidste tråd, der holder os oppe, kunne meget vel være den stærkeste.

Det er generøsitetens, medfølelsens og den gensidige kærligheds tråd, der bringer os sammen som Et amerikansk Folk.

I mere end 200 år har vi været vores egen fremtids arkitekter. Og i dag må vi igen til at bygge.

Min far og mor, Tom og Barbara O'Malley, blev født ind i Den store Depression og blev voksne som en del af den storslåede generation, der vandt Anden Verdenskrig. Min far fløj 33 missioner over Japan i en B-24 Liberator, og fortsatte på college, udelukkende takket være GI Bill[1]. Min mor fløj i en alder af sytten i den Civile Luftpatrulje. De opfostrede deres børn – vi var seks – til en fremtid i middelstanden, der i overvejende grad sikredes af deres generations ofre og bedre valg.

Men de ville aldrig acceptere det begreb, at de på en eller anden måde skulle være »den mest storslåede generation«. For

de troede på, og de lærte os, at hver generation amerikanere har evnen – og en hellig forpligtelse – til at blive storslået.

Og det må vi blive. Uanset, hvor svære oddsene er, uanset, hvor stor udfordringen er, og uanset, hvor hård kampen er.

Det er det presserende arbejde, som udfordrer os i dag: at genopbygge sandheden i den Amerikanske Drøm for ALLE amerikanere. Og at gå i gang med det samme!

2. Baltimore/Økonomi

I sidste måned var Tv-apparater over hele verden fyldt med vrede og raseri, og med flammerne i nogle af de mest ydmyge og hårdest ramte kvarterer i Baltimore.

For alle os, der har givet så meget af vores energi for at gøre vores by til et tryggere, smukkere, mere retfærdigt og rigere sted, var det en hjerteskræende nat i denne bys liv.

Men der er en lektie at lære af den nat, og der er noget at tilbyde vores land, der kom ud af disse flammer.

For det, der fandt sted, handlede ikke blot om race ... ikke blot om politiets arbejde i Amerika.

Det handler om alt det, som det at være amerikaner bør betyde.

Håbløshedens svøbe, der den aften antændte en ild, transcenderer race eller geografi.

Oplev det rekordagtige antal unge, hvide børn, der slår sig selv ihjel med heroin i forstæder og småbyer over hele Amerika.

Den barske sandhed om vores fælles virkelighed er denne:

Arbejdsløsheden i mange amerikanske store og mindre byer over hele USA er højere nu, end den var for otte år siden.

Betingelser med ekstrem og voksende fattigdom skaber betingelser for ekstrem vold.

Vi må arbejde på ...

Vores økonomiske og politiske system er vendt på hovedet og er bagvendt, og det er på tide at vende det omkring.

Det, der skete med vores økonomi – det, der skete med den Amerikanske Drøm – skete ikke ved et tilfælde.

Det var heller ikke resultatet af globale kræfter, der lå uden for vores kontrol.

Magtfulde, rige særinteresser hjemme hos os selv har brugt vores regering til at skabe – i vores eget land – en økonomi, der lader et flertal af vores befolkning sakke bagud.

En økonomi, der placerer en så koncentreret rigdom i hænderne på de få, at det har taget muligheder fra hjemmene af de mange.

En økonomi, hvor et flertal af vores befolkning ikke høres, ikke ses, ikke behøves og efterlades til at slutte, at deres liv og arbejde i bogstavelig forstand er mindre værd i dag, end det var i går, ... Og vil være endnu mindre værd i morgen ...

Vi er i færd med at tillade, at vores mulighedernes land forvandles til ulighedernes land.

Den jævne mand kæmper, mens Wall Street stiger til store højder.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at ikke en eneste adm. direktør fra Wall Street blev dømt for forbrydelser med relation til den økonomiske nedsmeltning i 2008. Ikke. En. Eneste. En.

Fortæl mig, hvordan det kan være, at man bliver standset for at køre med en beskadiget baglygte i vores land; men hvis man ødelægger nationens økonomi, er man urørlig.

Det er ikke meningen, vores økonomi skal fungere sådan!

Det er ikke meningen, at vores land skal fungere sådan!

Dette er ikke den Amerikanske Drøm!

Og det behøver ikke at være sådan!

Denne generation kan stadig nå at blive storslået.

Vi har før reddet verden, og vi må nu redde vores land – og vi vil gøre det ved at genopbygge den Amerikanske Drøm!

3. Dagsordenen

Når jeg nu her til morgen ser ud over det oprindelige »de fries land og de modiges hjem«, så ser jeg ansigterne af mennesker, der har gjort så meget for så mange i vores by og vores stat.

Sammen gjorde vi vores by til et tryggere, sundere og bedre sted for børn.

Sammen fik vi vores by til atter at have tiltro. Vi opfandt en ny og bedre måde at regere på, som vi kaldte CitiStat, og vi fik tingene gjort.

Sammen gjorde vi vores stats folkeskoler til de bedste i USA. Vi gjorde college økonomisk opnåeligt for flere familier.

Vi anførte vores folk gennem en ødelæggende, national, økonomisk tilbagegang. Vi sørgede for en bedre beskyttelse af vores land, vores luft og vandet i Chesapeake Bay.

Vi vedtog loven om retten til ægteskab for to af samme køn[2]
, og vi vedtog DREAM-loven[3].

Sammen forhøjede vi mindstelønnen, og vi oppebar den højeste gennemsnitsindkomst i Amerika. Vi opnåede topkarakterer for innovation, iværksættelse og udvikling af mindretals og kvinders virksomheder.

Jo, forståelse går forud for handling.

Og det krævede nyt lederskab. Nye perspektiver. Og nye fremgangsmåder.

Men vi troede på drømmen ... sammen skred vi til handling for at virkeliggøre den ... og det er præcist, hvad vi som nation må gøre i dag.

Vores økonomi er ikke penge, vores økonomi er folk – hele vores folk.

Vi måler succes på den voksende rigdom og tryghed for vores folk – hele vores folk.

En stærkere middelstand er ikke konsekvensen af økonomisk vækst – en stærkere middelstand er årsagen til økonomisk vækst.

Vi må sammen, som en nation, bygge en amerikansk økonomi, der atter fungerer for os alle.

Det betyder en god job- og lønpolitik, der giver hårdtarbejdende familier mulighed for rent faktisk at få fremgang. Det betyder en højere mindsteløn, overtidsbetaling for overarbejde og respekt for alle arbejderes ret til at organisere sig i fagforeninger og føre kollektive lønforhandlinger for bedre lønninger.

Hvis vi gennemfører disse handlinger, vil drømmen atter leve.

Klimaforandring er virkelig. Vi må skabe en amerikansk

jobdagsorden for at bygge en ny fremtid med vedvarende energi.

Vi må lancere en ny dagsorden for at genopbygge Amerikas byer som steder for retfærdighed og muligheder for alle.

Og hvis vi gennemfører disse handlinger ... vil drømmen atter leve.

For vores lands sikkerheds, og vores lands velbefindendes, og vores lands økonomiske væksts skyld, må vi også bringe 11 millioner af vores naboer ud af skyggerne ved at vedtage en omfattende immigrationsreform.

For vores nations varige symbol er ikke pigtrådshegnet ... det er Statuen af Frihedsgudinden.

Vi er en nation af immigranter. Vi er et medfølelse og generøst folk. Og hvis vi handler i overensstemmelse med vores principper – og med de bedste sider af vores natur – hvis vi vender tilbage til vores sande selv, så vil drømmen atter leve.

Tag ikke fejl – vores evne til at lede verden og være trygge i denne verden afhænger af styrken af den Amerikanske Drøm herhjemme. De udfordringer, vi konfronteres med i verden i dag, er anderledes end de udfordringer, vi stod over for i 1990'erne.

Sammen må vi bygge en ny, national sikkerhedsstrategi og bygge nye alliancer, der er fremadskuende og fremadhandlende.

Centrum for denne nye strategi må være reduktionen af trusler. Trusler, der udvikler sig hurtigt – fra voldelig ekstremisme, pandemiske cyber-angreb, spredning af atomvåben og sammenbrud af nationale stater, til klimaforandringens tørke, hungersnød og oversvømmelser.

Sammen må vi bygge en ny udenrigspolitik, baseret på engagement og samarbejde. Vi må gå sammen med ligesindede folk i hele verden – og især med nationer her på vores egen

halvkugle – om vores fælles mål for en voksende, global
middelstand.

Vi må sætte vores nationale interesse på førstepladsen; vi må
sætte Amerika på førstepladsen.

Men vi kan ikke genopbygge den Amerikanske Drøm herhjemme ved
at imødekomme de privilegeredes og magtfuldes krav.

Lad os være ærlige. Det var dem, der oprindeligt vendte vores
økonomi på hovedet. Og de er de eneste, der har fordel af det.

Vi må retsforfølge bedragere, vi må genindføre Glass/Steagall,
og hvis en bank er for-stor-til-at-lade-gå-ned uden, at det
ødelægger vores nations økonomi ... ja, så må banken brækkes op,
før den knækker os ... igen.

Goldman Sachs er en af de største vaneforbrydere inden for
investeringsbanker i Amerika. For nylig lod den adm. direktør
for Goldman Sachs sine ansatte vide, at han ville have det
helt fint med enten Bush eller Clinton.

Det tror jeg på ...

Men jeg har nyheder til tyrannerne på Wall Street –

Præsidentskabet er ikke en kongekrone, som I kan lade gå frem
og tilbage mellem to kongelige familier.

Det er en hellig tillid, der skal fortjenes fra USA's
befolkning, og som skal forvaltes på vegne af USA's
befolkning.

Den eneste måde, hvorpå vi kan genopbygge den Amerikanske
Drøm, er ved atter at tage magten over vores egen, amerikanske
regering!

4. Konklusion

Den Amerikanske Drøms hædrede poet, Bruce Springsteen, spurgte engang:

Er en drøm en løgn, hvis den ikke går i opfyldelse? ... Eller er den noget værre?

Hvorvidt den Amerikanske Drøm bliver til en løgn, eller bliver til en vedvarende sandhed, som vores børn kan nyde godt af, ... kan bygge på, ... kan udleve, ... er faktisk op til dig og mig.

Det er op til os alle sammen.

Det handler ikke om Wall Street, ikke om de fem store banker; det handler ikke engang om store penge, der forsøger at købe vores valg.

Det handler om USA.

Det handler om, hvorvidt Vi, folket, stadig har viljen til at blive storslåede amerikanere.

Det tror jeg på, at vi har.

Min beslutning er taget.

I vil nu alle skulle foretage et afgørende valg til næste år, til gavn for jeres familier og til gavn for det land, som I elsker og bærer i jeres hjerter.

Det er et valg, som folk vil udspørge jer om i mange år i fremtiden.

Så når et barn, der har en hel verdens læring foran sig, derfor spørger jer, hvem I stemte på, ønsker jeg, at I skal kunne sige til det barn, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en far, der knokler sig igennem endnu en lang vagt for at kunne give sin datter en bedre fremtid, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en mor, der har en lang arbejdstid med to jobs for drømmen om at sende sin søn på college, ønsker jeg, at I skal kunne sige til hende, »jeg stemte på dig«.

Når I ser en ung far, der hungrer efter et anstændigt job for at forsørge sin familie, ønsker jeg, at I skal kunne sige til ham, »jeg stemte på dig«.

Historien om vort lands bedste dage skal ikke findes i en historiebog, for denne generation af amerikanere skal til at skrive den!

Og det er derfor, at jeg i dag ... over for jer – og over for alle, der kan høre min stemme – erklærer mig for at være kandidat til De forenede Staters præsidentembede ... og jeg stiller op for DIG.

Gud velsigne jer, og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater.

[1] Loven om sociale fordele, herunder til uddannelse, for hjemvendte krigsveteraner, populært kaldet GI Bill. Se artikel: ['Hvornår lærer vi af vores økonomiske historie'](#)

[2] Et flertal af staten Marylands borgere stemte ja til loven, der trådte i kraft 1. januar 2013.

[3] **DREAM Act** (akronym for **D**evelopment, **R**elief, and **E**ducation for **A**lien **M**inors) er et amerikansk lovforslag for en proces med flere faser for illegale immigranter i USA, som først ville give dem en betinget opholdstilladelse og dernæst, hvis de kan opfylde yderligere kvalifikationer, permanent opholdstilladelse.

Kinesisk ambassadør til Washington konfronterer USA's militære planer

30. maj 2015 – Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, gik med til et interview med *Wall Street Journal*, der i den seneste tid har offentliggjort flere krav om militær konfrontation med Kina, og han modsagde kraftigt de amerikanske løgne om situationen i det Sydkinesiske Hav og identificerede den amerikanske trussel om krig som en trussel mod hele verden.

Ambassadør Cui begyndte:

»Det var en stor overraskelse for os, at USA har overreageret på situationen og optrapper den. USA sendte militære rekognosceringsfly til området med reportere om bord, hvilket tydeligvis var et forsøg på at provokere og optrappe situationen.«

Han bemærkede, at Kina mere end nogen anden nation ønsker fri sejlads for at beskytte sine massive handelsruter. Han sagde:

»Det, som USA foretager sig, har givet anledning til en masse spørgsmål i Kina. Hvorfor overreagerer de? Hvorfor reagerer de på denne måde? Hvorfor sender de flere og flere militære fartøjer, fly og rekognosceringsaktiviteter på så nært hold af Kina? Hvad er den virkelige hensigt? Er der et forsøg på at gentage den Kolde Krig i Asien? For hvis den regionale stabilitet ødelægges, hvis det gode momentum af økonomisk vækst svækkes, hvis de gode udsigter til regionalt, økonomisk samarbejde formindskes, ville alle lide skade. Det er konsekvensen. Jeg ved ikke, om folk i Washington, D.C. nogen sinde har skænket disse konsekvenser en tanke. Vi taler ikke om Den mexicanske Golf. Vi taler ikke engang om Hawaii. Vi taler om det Sydkinesiske Hav, der

er så tæt på Kina. Hvis I ikke har fjendtlighedsindede planer, hvorfor gør I så dette?»

Særligt interessant er Cui modsigelse af *Wall Street Journals* påstand om, at USA handler i forsvar for USA's »alliancer med Kinas naboer, der også har en interesse i denne region«. Cui svarede:

»Det ville antyde, at disse alliancer af natur er anti-kinesiske, hvis dette er forklaringen ... Og jeg mener, at det vil være højst kontraproduktivt og endda dumt at have en sådan politik, en sådan anti-Kina politik og forsøge at danne militære alliancer, der er rettet mod Kina.«

Han konkluderede anerkendende:

»Kinas voksende militære styrke og mulige tilstedeværelse drives, ikke af en eller anden storslået strategi, men af de voksende økonomiske og andre behov, eftersom Kinas økonomi er i færd med at blive stadigt tættere integreret i den globale økonomi. Jeg mener ikke, folk bør se dette som en slags trussel ... Det vil åbne op for en god mulighed for, at Kina, USA og andre kan samarbejde med hinanden, fordi der er så mange globale spørgsmål. Jeg mener ikke, at noget land kan håndtere alle disse spørgsmål på egen hånd. Bestemt ikke Kina, og heller ikke USA. Vi må samarbejde om dette.«

Hele interviewet kan læses på <http://en.people.cn/n/2015/0530/c90883-8899872.html>

Foto: Den kinesiske ambassadør til USA, Cui Tiankai, giver et interview til Wall Street journal om det Sydkinesiske Hav.

USA vil etablere militær overvågning af Malaccastrædet

30. maj 2015 – Idet Obamaregeringen bruger krisen omkring »bådflygtningene« som påskud, har den tvunget både Malaysia og Thailand til at tillade USA's flyvevåben at bruge deres baser til overvågning af deres territoriale vande – som om der var brug for det amerikanske militær til at opdage flygtningebåde.

En kilde i den thailandske regering fortalte *EIR*, at den thailandske junta havde givet USA tilladelse til at benytte Utapao-flyvebasen (en central base for B-52-bombeangreb over hele Indokina under den krig, der medførte folkemord) for at hjælpe med jordskælvskatastrofen i Nepal, men at de opponerede imod den aktuelle, falske undskyldning for at benytte flyvebaserne i både Utapao og Phuket til disse overvågningsflyvninger.

Ikke desto mindre har Thailand, i et forsøg på at opveje intenst pres fra Washington over »demokrati«, bøjet sig for dette nye krav. Hvor længe, denne tilladelse vil bestå, står ikke klart.

Obamaregeringen kræver, at premierminister (tidligere general) Prayut Chan-Ocha omgående afholder valg, som vil sende landet tilbage til de tilstande af nær-borgerkrig, som eksisterede før kuppet i maj 2014, og som har til hensigt at sætte en stopper for de storstilede infrastrukturprojekter, som Prayut har aftalt med Japan og Kina.

Foto: Det stærkt trafikerede Malaccastræde.

Kina: USA's globale militærøvelser vs. Rusland og Kina er »ukloge«

29. maj 2015 – I en leder i dag vurderer *Peoples Daily* det væld af USA's fælles militærøvelser i hele verden og erklærede, at det er »uklogt af USA at etablere Kina og Rusland som to betydningsfulde fjender og at forstærke sin mærkbare tilstedeværelse gennem militærøvelser«.

De undersøger de seneste øvelser, »fra Det caribiske Hav til Nordafrika, Kaukasus, Centralasien, Sydasien, Sydøstasien og Den koreanske Halvø, som falder sammen med den ustabile bue [omkring Rusland og Kina, -red.], som det amerikanske militær har foreslået«.

De advarer om, at »USA's forsøg på at involvere Kina og Rusland i en militær kappestrid kunne give bagslag, når USA opdager, at det er fanget i en ond cirkel af militær ekspansion«.

»Efter først at have viklet sig ind i krigene i Irak og Afghanistan«, tilføjer de, »og dernæst kæmpe med en utilstrækkelig, økonomisk genrejsning, er det kun ved hjælp af disse øvelser, at USA kan bevare sit allerede vaklende overherredømme.«

Lederartiklen bemærker, at Kina og Rusland er fuldstændigt enige i disse spørgsmål og faktisk gennemførte deres egen, fælles øvelse i Middelhavet den 17. maj og således »sendte et

signal om, at de to lande vil gøre en fælles indsats i respons til USA«.

Giscard d'Estaing: Krim har aldrig været ukrainsk

30. maj 2015 – Den tidligere franske præsident, Valery Giscard d'Estaing, sagde i fredags, i et foredrag til Moskvas Statsuniversitet, at Krim aldrig har været ukrainsk. »Lad os vende tilbage til de historiske fakta: Rusland besejrede Krim for flere århundreder siden. Krim har aldrig været ukrainsk. Det var under tyrkisk overmyndighed en tid, men senere gjorde [Prins Grigorij] Potemkin det til en del af Rusland. Ukraine deltog ikke i denne proces.«

Foto: Tidligere franske præsident, Valery Giscard d'Estaing

**Rusland kommer med
sønderlemmende kritik af
USA's krigsforberedelser i**

Asien

30. maj 2015 – Den russiske viceforsvarsminister, dr. Anatoly Antonov, kom i dag under en tale til den IISS (International Institute for Strategic Studies)-sponsorerede Shangri-la Dialog i Singapore med et direkte og kraftigt angreb på USA's forberedelser til krig mod Kina og Rusland i Asien og nævnte ved navn Obamaregeringens førsteangrebspolitik, »Prompt Global Strike«, og USA's massive oprustning af offensive våben.

»Det er vigtigt at indse«, sagde Antonov, »at ingen 'afbalancering', sabelraslen, militæroprustning, politisk pres, intimidering og 'indeslutning' eller informationsaggression, vil løse vore problemer. Tværtimod, de vil forværre situationen og så mistillidens sæd. I denne kappestrid er vi bekymrede over USA's politik i det asiatiske Stillehavsområde i betragtning af, at den bliver mere og mere fokuseret omkring en systemisk 'indeslutning' af Rusland og Kina.«

»Der foreligger fra USA's side et åbenlyst ønske om at bringe deres krigsskibe med AEGIS [missilforsvarssystem] tættere på den russiske kyst og placere hypersoniske våben om bord på VIRGINIA-ubåde, iflg. konceptet om 'Prompt Global Strike'«, sagde han.

Han understregede, at denne politik er offensiv, ikke defensiv:

»På trods af vor foruroligelse over USA's globale missilforsvarsarkitektur, så går USA frem med sin politik for underminering af den strategiske stabilitet ved at tilføje en regional afdeling med missilskjold i det asiatiske Stillehavsområde. Den ønskede missilforsvarskapacitet i området vil på signifikant vis overskride det nødvendige niveau for at neutralisere mulige angreb og trusler fra missiler.«

Antonov advarede også om, at Asien ikke er immun over for 'farvede revolutioner':

»Epidemien af 'farvede revolutioner', der indledningsvist ramte Mellemøsten, fejede som en orkan hele stater væk. Denne sygdom har også ramt nogle europæiske stater. Vi bliver vidne til uroen i Makedonien, der på så skandaløs vis er orkestreret udefra ... [Dernæst vurderer han krisen i Ukraine.] Ingen kan føle sig absolut sikker, ved at opretholde det faktum, at 'farvede revolutioner' ikke er kommet til det asiatiske Stillehavsområde. Det kunne ske når som helst, når de vestlige eliter først er utilfredse med en stats politik og beslutter sig til at introducere 'demokratiske' værdier. Vi husker paraply-revolutionen i Hongkong. Hvem mon bliver den næste?«

Foto: Den russiske viceforsvarsminister Anatoly Antonov

Valgnyt: SIVE udsender Pressemeddelelse

MAJ302015

Schiller Instituttets Venner:

Pressemeddelelse den 30. maj 2015 kl. 14.00

www.sive.dk info@sive.dk

Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, stiller op til Folketinget som kandidat uden for partierne i Københavns Storkreds. Hans farverige valgplakat med sloganet "Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig" præger allerede

bybilledet og er blevet et varmt diskussionsemne. Den er blevet valgt af såvel Jyllands-Posten som TV2 som en af de henholdsvis elleve og fem mest opsigtvækkende plakater.

Tom Gillesberg betoner, at Danmark står ved en afgørende skillevej: Vi skal, sammen med resten af Europa og USA, vælge, om vi vil have økonomisk kollaps og krig – eller i stedet et samarbejde med BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) om økonomisk udvikling. Så kan vi etablere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, jeg sammen med Schiller Instituttet og den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche har kæmpet for gennem mange årtier.

På trods af, at de vestlige regeringer siden 2008 har støttet finansverdenen på bekostning af befolkningen, så er problemerne ikke løst. Vi står over for et snarligt sammenbrud af det transatlantiske finanssystem langt værre end det, vi så i 2007-2008 (som jeg som bekendt forudså i valkampen i 2007) – muligvis allerede den 5. juni, hvis Grækenland ikke kan betale sit afdrag til Den internationale Valutafond. Dette kan være den begivenhed, der får bageret til at flyde over og trækker tæppet væk under euroen – med en kædereaktion af bank- og statsgældskriser til følge, der vil få verdens derivatmarked, og dermed finanssystemet, til at kollapse.

Samtidigt presser London og Obama på for en direkte konfrontation med Rusland og Kina, der hurtigt kan eskalere til storkrig – og dermed atomkrig.

Alternativet til dette er et win-win-samarbejde med BRIKS-landene og den størstedel af verdens nationer, som allerede er i gang med at samarbejde med dette nye lederskab. Kinas initiativ for bygningen af en Ny Silkevej mellem Kina, Europa og Afrika er allerede ved at blive realiseret gennem en lang række infrastrukturprojekter, som Kina bruger dele af sin 3.000 mia. dollars store valutareserve til at finansiere.

Dette inkluderer etableringen af en Silkevejsfond på 40 mia. dollars, en Maritim Silkevejsfond, Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsfond (AIIB), hvor Danmark har meldt sig som grundlæggende medlem, og et hav af bilaterale investeringsaftaler, som det netop sås ved den kinesiske statsministers besøg i Sydamerika.

Dette er en win-win-politik for alle nationer og folkeslag, som Danmark skal være en del af.

Tom Gillesberg er tilgængelig for interviews.

Udover Tom Gillesberg stiller andre aktivister fra Schiller Instituttets Venner op:

Christian Olesen i Københavns Omegns Storkreds

Poul Gundersen i Østjyllands Storkreds

Hans Schultz i Nordjyllands Storkreds

Links:

Schiller Instituttets Venner: www.sive.dk

Schiller Instituttet i Danmark: www.schillerinstitut.dk

Valgnyt: Gillesberg-interview på P1 Orientering

30. maj 2015 – I et tre minutter langt uddrag af et interview, Tom Gillesberg gav til DR's program Orientering i dag, beskriver Gillesberg Schiller Instituttet som et program for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Han fortsætter bl.a. med at forklare, at en evt. udeblivelse af Grækenlands

betaling til IMF den 5. juni kunne få dominobrikkerne til at vælte, og at Danmark kan undgå ødelæggende bankkrak ved at indføre en Glass/Steagall-bankopdelingslov, samt flere af kampagnens mærkesager, der har rødder i Schiller Instituttet.

Hør interviewet på www.sive.dk

Begejstring i kølvandet på BRIKS-konference i Peru

29. maj 2015 – Femogfyrre personer deltog i gårsdagens ADECAEM-konference om »BRIKS-alternativet og Udviklingen af Peru og Sydamerika«, som var arrangeret i fællesskab med LaRouches *Executive Intelligence Review*, og som inkluderede private erhvervsfolk, pensionerede militærpersoner og andre. Konferencen, der havde to paneler, varede i fem timer, med livlig diskussion efter hvert indlæg.

Arrangørerne af begivenheden var begejstret for resultatet og ville omgående drøfte udbredelsen af videooptagelsen, og hvilke nye aktiviteter, man skulle gå i gang med. Andre var tilskuere fra hele verden, fra Spanien til Frankrig, og i Latinamerika.

Efter dr. Liu Youfa og **Helga Zepp-LaRouches hovedtale** foreslog Dennis Small, at peruvianerne anskuede deres fremtid, som Lyndon LaRouche havde gjort i 1987, da han personligt sagde til dem under en tale ved en stor, St. Augustine-konference i Lima, at der, hvor andre ser fattigdom, ser han potentiale; at en ung pige, som da levede i slummen, meget vel kunne blive den første, kvindelige astronaut til at sætte foden på Mars. I

denne ånd foreslog Small, at Peru bestemt kunne fortsætte med at være et »mineland«, som kolonialmagterne altid har sagt, men at de skulle være det på Månen ved at tilslutte sig Kina i udvinding af helium-3 – en idé, der blev modtaget med latter og klapsalver fra tilhørerne.

De korte åbningsbemærkninger fra pensionerede general Juan Luis Autero Villagarcia, den nyligt etablerede præsident for ADECAEM, indfanger det skift, der er ved at finde sted i Peru, et af de fire latinamerikanske lande, der stadig deltager i Obamas vordende TPP, og hvis regering indtil for få måneder siden har været over-underdanig over for minekartellerne, der dominerer økonomien. Her følger gen. Auteros fulde erklæring (minus formaliteter):

»Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika: BRIKS tager den historiske udfordring op om morgendagens fremtid. En gruppe lande, der udgør, og er i færd med at bygge, en ny bestemmelse, en ny verdensorden med fremskridt. Men de gør det, efter min mening, ikke for at være imod det, der hidtil har været de vestlige landes – USA's og Europas – vækst og økonomiske udvikling, og hvad dette har betydet. Det står over dette, en demonstration af nye, virkelige kapaciteter i lande, der er gået sammen for med kraft at udgøre en ny akse, som er de nye poler for udvikling på tre kontinenter: Asien, de amerikanske kontinenter, især Sydamerika, og Afrika, der allerede repræsenterer, gentager jeg, en ny, økonomisk verdensorden, en virkelig udfordring for menneskeheden i dag, som også betyder fremskridt og social og menneskelig udvikling. Det er opkomsten og udviklingen af de fremvoksende lande, der betyder en ny verdensdynamik, en fødsel mellem dem og deres voksende relation til resten af verden, som vil bringe stor rigdom.

Og det er i lyset af dette perspektiv, at Peru føler sig nært forbundet med denne fælles indsats og gør en indsats for at deltage; at det har brug for at skabe den nødvendige infrastruktur for at blive indbyrdes forbundet, og blive

Sydamerikas hovedadgangsvej til Stillehavet: det nye panorama, der nu vil materialisere sig med konstruktionen af jernbane mellem to oceaner, fra Peru til Brasilien, der forceres fremad af en økonomisk overenskomst med Den kinesiske Republik.

Denne begivenhed, som, via teknologiens fremskridt, giver os mulighed for at bringe forskellige, eminente talere fra forskellige lande i hele verden sammen for at tale om aktuelle spørgsmål af stor betydning, er af dybtgående betydning i dag, idet ... San Martin Instituttet i Peru har givet os mulighed for at samle denne udvalgte tilhørerskare.

Sammenslutningen af tidligere elever fra den Højere Militærskole træder atter frem med præsentationen af denne vigtige konference om BRIKS-alternativet og udviklingen af Peru og Sydamerika ...«

EU og IMF fortsætter den hårde linje mod Grækenland

28. maj 2015 – Den hårde linje, som Grækenlands kreditorer følger, fortsætter, forud for G7-finansministrenes møde i Dresden, til trods for USA's finansminister Jack Lews erklæring i går om behovet for en hurtig løsning mellem Grækenland og dets kreditorer. Lew antydede kraftigt, at en betalingsstandsning og et finanskollaps i Grækenland ville få uforudsigelige virkninger på finanssystemet.

Alt imens alle, fra den tyske finansminister Wolfgang Schäuble til adm. dir. for IMF Christine Lagarde, erklærer, at man ikke er tæt på en aftale pga. Grækenlands afvisning af at acceptere mere nedskæringspolitik, så advarede den græske viceudenrigsminister Euclid Tsakalotos, der står i spidsen for

det græske team i »Bruxelles-gruppen« med de tekniske forhandlinger, om, at kun en politisk beslutning på et højere niveau vil føre til en aftale.

Tidligere, den 27. maj, sagde den græske premierminister Alexis Tsipras, at en aftale med kreditorerne var »nær«, og at »vi meget snart vil kunne præsentere flere detaljer«. Han understregede nødvendigheden af »ro og beslutsomhed« og bemærkede, at Grækenland ville komme under yderligere pres under den endelige del af forhandlingerne. Han refererede også til »modstridende synspunkter mellem institutioner« og til »lande med forskellig fremgangsmåde«. Tsipras beroligede græske borgere med, at der »absolut ikke er nogen fare for lønninger og pensioner, og heller ikke for bankindeståender«. Tsipras valgte at fremkomme med erklæringen flankeret af Yanis Varoufakis for at understrege regeringens opbakning bag hans finansminister.

I skrivende stund er der ikke kommet nogen nyheder fra G7-mødet mht. Grækenland.

Foto: Yanis Varoufakis (venstre) og Alexis Tsipras

Helga Zepp-LaRouche: Dramatiske, turbulente begivenheder

skaber en helt ny, strategisk situation!

Wiesbaden, 30. maj 2015 – De kommende to uger vil ændre den strategiske situation på en fundamental måde, som de fleste borgere i Europa pga. de kontrollerede medier ikke har den ringeste anelse om. I tilfælde af, at Den europæiske Centralbank, ECB, Den internationale Valutafond, IMF, såvel som frem for alt, den tyske og franske regering, fastholder deres hårde linje over for Grækenland, og Grækenland bliver tvunget ud af Eurozonen, så truer ikke blot et umiddelbart forestående kollaps af den europæiske banksektor, men også det transatlantiske finanssystems krak. Dette truende kollaps er hoveddynamikken bag den voksende krigsfare, som det internationale finansoligarki står bag. Den største chance for at overvinde denne fare ligger i de kommende, dramatiske begivenheder i USA, der fuldstændigt vil ændre den strategiske situation. Lørdag, den 30. maj, vil den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, annoncere sit kandidatur til præsidentvalget for det Demokratiske Parti på et stort, offentligt møde i Baltimore, et kandidatur, der pga. begivenhederne i de efterfølgende dage vil udvikle sig til at blive den førende kampagne på den demokratiske side.

Natten til søndag forventes den republikanske kandidat til præsidentvalget, senator Rand Paul, at blokere for forlængelsen af den såkaldte »USA PATRIOT«-lov, og dermed fjerne retsgrundlaget for NSA's totale udspionering af amerikanerne, hvilket selvfølgelig omgående vil sætte en afslutning af det skandaløse samarbejde mellem USA's efterretningstjeneste NSA (National Security Agency) og Tysklands efterretningstjeneste, BND (Bundesnachrichtendienst), og dermed den totale udspionering af den tyske befolkning, samt udspioneringen af andre europæiske regeringer, på dagsordenen.

På førstkommande tirsdag vil senatorerne Rand Paul og Ron Wyden, såvel som også kongresmedlemmerne Walter Jones, Stephen Lynch og Thomas Massie, med støtte fra den tidligere formand for den officielle Kongreskomité til undersøgelse af 11. september 2001, tidligere senator Bob Graham, i en pressekonference offentliggøre et lovforslag (*Transparency for the Families of 9/11 Victims Act*, 'Lovforslag om gennemsækelighed for pårørende til ofrene for 11. september'), om den omgående offentliggørelse af de 28, hidtil hemmeligstemplede sider af denne kommissionsrapport, og deres støtte hertil. Disse 28 sider handler, iflg. Grahams fremstilling, om, hvem der finansierede 11. september-terrorangrebet, og om, at siderne indeholder stærke tilkendegivelser af, at Saudi-Arabien var hovedfinancier bag angrebet.

Kravet om offentliggørelse af dette højeksplosive materiale er, gennem den militære efterretningstjeneste DIA's nyligt offentliggjorte dokumenter om den virkelige baggrund for angrebet på den amerikanske ambassade i Benghazi, Libyen, den 11. september 2012, blevet til en krudttønde med en kort, antændt lunte. For det fremgår af disse DIA-dokumenter, at Obamaregeringen af valgtaktiske grunde bevidst løj, da den gjorde en »spontan protestdemonstration imod en anti-islamisk video« ansvarlig for dette angreb. Faktisk forelå der, iflg. disse DIA-dokumenter, allerede den 12. september 2012 informationer, der afslørede, at 1. en gruppering med forbindelse til al-Qaeda (der igen har saudiarabisk baggrund) var ansvarlig, at 2. våbenleverancer fra Benghazi til de syriske oprørere spillede en rolle, og at 3. det allerede dengang stod klart, at oprørerne havde til hensigt at etablere et islamisk kalifat i Syrien og Irak. Og det er, i betragtning af IS' seneste overtagelse af byerne Palmyra i Syrien og Ramadi i Irak – ligeledes med støtte fra Saudi-Arabien – en skandalehistorie.

Hermed truer ikke alene Obamaregeringens medansvar for

fremkomsten af terrororganisationen IS, såvel som også Bush/Cheney- og Obamaregeringens mørklægning af baggrunden for 11. september 2001, med at nå frem til offentlighedens kendskab; denne baggrund betyder også enden for Hillary Clintons præsidentambitioner, idet hun begik den fejl mod bedre viden offentligt at forsvare løgnene om angrebet i Benghasi. Hun ofrede sig herved på lignende måde for Obama, som daværende udenrigsminister Colin Powell i sin tid ofrede sig for George W. Bush, da Colin Powell for FN's Sikkerhedsråd angav Tony Blairs løgne om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben som begrundelse for Irakkrigen. Hvis Hillary Clinton ønsker at gå over i historien med nogen grad af integritet, har hun egentligt kun tilbage at sige sandheden. Alle disse udviklinger hen over de kommende par dage kan og må føre til, at præsident Obama af forfatningsmæssige grunde fjernes fra embedet.

Alt dette er ikke politiske opponenteres byzantinske manøvrer, men er blot toppen af isbjerget; under denne, den tilsyneladende daglige politiks overflade befinder sig de 99 %'s intriger og operationer til fordel for politiske, militære og økonomiske interesser, hvis aktiviteter sædvanligvis først senere bliver udforsket af historikere. Under overfladen skjuler sig en forbitret kamp om krig og fred, om at fjerne den umiddelbare fare for en krig mellem USA og NATO på den ene side og først og fremmest Rusland og Kina på den anden side.

I Washington cirkulerer der sammenligninger mellem situationen i Ukraine – hvor præsident Poroshenko, uagtet Minsk-processen, gentagent understreger, at Ukraine allerede befinder sig i krig med Rusland – og Sarajevo 1914; begge, både Ukraine og Sarajevo, ikke som årsag, men derimod blot som udløser for en verdenskrig. Den amerikanske militære analytiker John Schindler har netop cirkuleret en privat e-mail, han havde fået af en europæisk NATO-repræsentant: »Der vil sandsynligvis udbryde krig i denne sommer. Hvis vi er heldige, bliver det ikke en atomkrig.« I de forgangne uger har få, men

betydningsfulde kræfter talt offentligt og advaret om den umiddelbare fare for en atomkrig – overlagt eller ved et uheld –, som f.eks. den fælles erklæring fra general James Cartwright, tidligere næstformand for USA's Generalstabschef, og pensionerede generalmajor Vladimir Dvorkin, tidligere chef for de Russiske Strategiske Missilstyrkers Forskningsinstitut, og som advarede om den akutte fare for verdenskrig, som er et resultat af, at USA's og Ruslands strategiske atomstyrker befinder sig i et permanent, højeste alarmberedskab, det såkaldte »*launch on warning*«.

Kendsgerningen er, at, kombinationen af:

Optrapningen af Ukraine-krisen, der støttes af Victoria Nuland;

NATO's manøvrer langs med den russiske grænse, samt den fremskudte udstationering af NATO-tropper og tungt udstyr;

Den i sidste ende af USA forårsagede, og af Saudi-Arabien støttede, optrapning af IS-terrororganisationen, som er rettet imod at fremprovokere en modreaktion fra Iran, og dermed fremprovokere en storkrig, der udgår fra Sydvestasien;

Samt USA's og Japans provokerende manøvrer i Stillehavet, har bragt verden faretruende tæt på en global atomkrig.

Det er hos de fleste mennesker et populært selvbedrag at indbilde sig, at denne krig ikke vil ske – at »de« ikke vil lade det komme dertil. Kendsgerningen er, at der blandt militærfolk på begge sider Atlanten er en sjældent udtalt, men panikagtig bevidsthed om, hvor tæt vi befinder os på udslettelsen af den menneskelige art. For, hvis det kommer til krig, så vil det ikke blive en konventionel krig mellem NATO og Rusland, og det vil ikke blive en begrænset atomkrig i Europa, men derimod en global, atomar krig, der vil udslette den menneskelige art.

En svækkelse af Obama gennem de skitserede skandaler og udsigten til hans snarlige rigsretssag, såvel som også tilsynecomsten af en troværdig kampagne for en præsidentkandidat som O'Malley, der som centrum for sit politiske program har at bryde Wall Streets magt gennem en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdelingsloven, udgør de absolutte forudsætninger for at standse krigsfaren.

En virkelig sejr over denne eksistentielle fare for menneskeheden vil kun indtræffe, hvis USA og Europa tager imod Kinas og BRIKS-staternes tilbud om i fællesskab at virkeliggøre Den nye Silkevejs og et nyt finanssystems projekter, sådan, som det er skabt i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank og lignende nye banker. Udelukkende kun, hvis vi kan befri den transatlantiske verden fra sin selvskabte, geopolitiske faldgrube og bringe den til et nyt paradigme for menneskehedens fælles interesser, vil vi have en fremtid.

For os her i Europa betyder det, at Grækenlands illegitime gæld må afskrives under en europæisk gældskonference, nøjagtigt, som det skete for Tyskland under Gældskonferencen i London i 1953, og bruge O'Malley's præsidentkampagne som anledning til også her i Europa at vende tilbage til et kreditsystem i traditionen efter Alexander Hamilton, Franklin D. Roosevelt og f.eks. Kreditanstalten for Genopbygning (KfW) under genopbygningsfasen i Tyskland efter Anden Verdenskrig.

Situationen er ekstremt farlig, men de objektive løsninger er til rådighed. Det vil afhænge af modige mænd og kvinder, der tør forsvare disse løsninger.

Helga Zepp-LaRouche taler i Lima, Peru: »Silkevejen bliver til Verdenslandbroen«

29. maj 2015 – I en videooptagelse talte Helga Zepp-LaRouche den 28. maj til Sammenslutningen af gamle elever fra Perus Center for Højere Militærstudier, i Lima, Peru, om »Silkevejen bliver til Verdenslandbroen«.

For et overblik over hele konferencen, læs »Peru hosts BRICS Seminar, Featuring Helga Zepp-LaRouche«.

Her følger en dansk oversættelse af hendes tale:

Kære konferencedeltagere,

Lad mig begynde med mine helhjertede lykønskninger i anledning af den nylige beslutning om at bygge en transkontinental jernbane, hvor, efter den kinesiske premierminister Li Keqiangs besøg, et forståelsesmemorandum netop er blevet underskrevet af Peru, Brasilien og Kina om at foretage en forundersøgelse til den 3.300 mil lange, transkontinentale jernbane. Dette vil forbinde Perus Stillehavskyst med Brasiliens Atlanterhavskyst, og det betyder, at denne meget vigtige infrastrukturforbindelse vil transformere hele det sydamerikanske kontinent og forøge produktionsprocessen, og hele Latinamerikas befolknings, produktivitet og således øge befolkningens levestandard og bygge en håbefuldst fremtid. Og dette bliver blot det første skridt.

Det betyder, at Peru nu vil være koblet til den betagende, optimistiske transformation af store dele af verdensøkonomien, der i realiteten begyndte fra det tidspunkt, hvor præsident Xi

Jinping annoncerede en politik for Den nye Silkevej i september 2013 i Kasakhstan, og som begyndte at træde i kraft i fuldt omfang med BRIKS-topmødet i Fortaleza, Brasilien, sidste juli.

Siden da er et fuldstændigt parallelt, økonomisk og finansielt system begyndt at vokse frem, som er baseret på totalt anderledes principper, end det nuværende, endnu dominerende, transatlantiske finanssystem; IMF/Verdensbanken, Wall Street og City of London. Den nye Silkevej, eller Det 21. århundredes Maritime Silkevej, er blevet synonymt med det, som Bevægelsen af Alliancefri Nationer for mange år siden kaldte en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, hvor mennesket, og befolkningens almene vel, og ikke profit for de få, atter er sat i centrum for økonomien.

Denne nye udvikling er virkelig noget stort. Efter at alle de vestlige, etablerede medier totalt har mørklagt denne nye udvikling i næsten to år, så er der nu en pludselig erkendelse af, at dette er i færd med at blive til en realitet i verden, og der er en strøm af artikler, såsom en artikel for nylig i magasinet *Time*, som har skabt en del postyr, med titlen: »Nye Silkevej kunne ændre global økonomi for evigt«; »Kina og en stor del af verden har til hensigt at udvikle historiens største udviklingsprojekt«. Og det er sandelig lige præcis, hvad det er.

For, Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej er slet ikke begrænset til Eurasien. Schiller Instituttet og *EIR* har for ikke så længe siden udarbejdet en 370-siders rapport med titlen »**Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen**«, og fra hvilken rapport man ser et kort her bag mig. Det er faktisk en detaljeret plan for de næste årtier, og den omfatter mange, mange infrastruktur-korridorer, der forbinder alle kontinenterne. Det vil sige, at man meget snart vil kunne rejse med maglev-tog (magnetisk levitation, -red.), eller med et andet system for højhastighedstog, fra Punta Arenas i Chile, eller fra Ushuaia i Argentina, og hele vejen nordpå,

via jernbaneforbindelsen mellem Syd- og Nordamerika, gennem Central- og Nordamerika, krydse over Beringstrædet via en tunnel, hele vejen over Eurasien, videre gennem en tunnel over Gibraltarstrædet fra Spanien til Afrika og hele vejen til Sydafrika og Kap Det Gode Håb.

Jeg tror, de fleste af os kunne tænke sig at foretage en sådan rejse meget, meget snart.

Der er allerede nu, med det kinesiske lederskab og BRIKS, en enorm bevægelse med infrastruktur-korridorer, nye kanaler, som Nicaragua-kanalen, den sekundære Panama-kanal gennem Nicaragua, tunneler, broer, store vandprojekter; samt samarbejde inden for atomkraft- og rumfartsteknologi. Men sammen med alt dette er et nyt finanssystem ligeledes ved at vokse frem, med BRIKS' Nye Udviklingsbank, AIIB, der allerede har 58 grundlæggende medlemmer – heriblandt 12 NATO-medlemslande; dernæst er der Den Nye Silkevejs-Udviklingsfond; Shanghai Samarbejdsbanken; SAARC-banken, dvs. banken for de sydasiatiske lande. Som Sergei Glazyev, der er rådgiver til præsident Putin, for nylig sagde under BRIKS' Syvende Akademiske Forum, der netop har fundet sted i Moskva:

»Den Nye Udviklingsbank er ikke et alternativ til IMF og Verdensbanken, den er et supplement, fordi den imødegår de udfordringer, som er blevet ignoreret af de vestlige finansinstitutioner. IMF har udelukkende arbejdet for spekulanternes interesser, og den enorme mængde af dollar, euro, pund og yen, der kommer fra seddelpressen, kommer nu i bølger til BRIKS-landene og destabiliserer deres økonomier. Det er derfor nødvendigt, at BRIKS udvikler deres egne finansinstitutioner for at finansiere langsigtede udviklingsprojekter. En del af dette nye finanssystem er Contingent Reserve Arrangement (valutareservefond), der kort fortalt drager lektien af krisen i Asien i 1997, hvor asiatiske landes valutaer i løbet af en enkelt uge blev spekuleret ned med 80 %, eller som også er svaret på de nylige ondsindede angreb på latinamerikanske lande fra

hedgefonde.«

Dette parallelle system kunne også meget hurtigt blive en redningsbåd for det kollapsende, transatlantiske finanssystem, for dette kunne krakke når som helst, og blive meget større end i 2008 under Lehman Brothers-krisen. Et sådant krak kunne blive udløst af den såkaldte »Græxit«, altså EU-Trojkaen (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank, IMF -red.), der sparker Grækenland ud af euroen, hvilket dernæst ville kollapse hele det europæiske og sandsynligvis også det amerikanske banksystem; det kunne udløses af Ukraines bankerot; eller bare af en nedsmeltning af derivatboblen, der i øjeblikket har en udestående gæld på 2 milliarder dollar, en gæld, der aldrig vil kunne betales.

Så BRIKS-landene skal tage sig i agt. Selv om det er godt, at AIIB har fået tilslutning fra 58 grundlæggende medlemmer, så mener jeg, at folk virkeligt må tage sig i agt for ikke at tillade højrisiko-spekulationen eller derivatboblen at trænge ind i det nye system.

Men denne Nye Silkevej og denne Nye Maritime Silkevej er ikke blot et økonomisk og finansielt system. Det er i realiteten den eneste politik til at undgå krig, og på nuværende tidspunkt er vi meget tæt på krigsfaren, pga. Ukraine-krisen og NATO's fremskudte udstationering til Østeuropa og til Ruslands grænser.

Præsident Xi Jinping har skabt en politik, der er opskriften på at overvinde geopolitik ved at inkludere alle parter: Han kalder det en »Win-win«-politik. Kinas kritikere siger, »Jamen, det er bare et forsøg fra Kinas side på at erstatte den anglo-amerikanske imperialisme. Det bliver bare et nyt, kinesisk forsøg på at overtage verden. De *må* have en hemmelig dagsorden. De *må* ønske at få fat i råmaterialer.«

Men jeg kan sige til jer, »Nej!« Det, som »win-win« betyder, er, at begge parter vil få et udbytte, og som man ser i

Afrika, så vil Kina selvfølgelig på sin side få forsyninger af råmaterialer til en langsigtet råmaterialesikkerhed, som landet har brug for, eftersom en sjettedel af verdens befolkning er kinesere. Men de udvikler samtidigt infrastruktur for Afrika; dæmninger, jernbaner og andre ting. Hver eneste afrikaner, jeg har talt med, fortalte mig, at de meget hellere vil have dette »win-win«-samarbejde og få gavn af det, end de vil have repræsentanter for EU, der kommer og holder søndagsprædikener og taler om menneskerettigheder, men som ikke giver nogen infrastruktur.

Det følgende spørgsmål stilles ofte: Kan man stole på Kina? Jamen, døm selv: Hvordan tror man, det var muligt for Kina at realisere en økonomisk udvikling på 30 år – det verdensberømte kinesiske, økonomiske mirakel – som det tog normale lande i Vesteuropa og USA 150-200 år at opnå? Hvordan tror man, det var muligt for Kina at gå fra ekstrem fattigdom under Kulturrevolutionen og til at transformere livet for 600 eller endda 800 millioner mennesker til at få en relativt anstændig levestandard? Med Den nye Silkevej er det Kinas plan også at overvinde den tilbageværende fattigdom i Kinas interne regioner.

Nøglen hertil er **den konfucianske tradition i Kina**. Jeg kan ligesom forbinde dette med mit eget livs historie, eller min livserfaring, for jeg rejste til Kina første gang i 1971, og det var midt i Kulturrevolutionen, og jeg har derfor en førstehåndsviden om, hvor fattig den kinesiske befolkning var. Under Kulturrevolutionen var der et ondsindet angreb på konfucianisme.

Så rejste jeg tilbage til Kina 25 år senere, i 1996, med forslaget til en Eurasisk Landbro og Den nye Silkevej, og jeg deltog i en konference i Beijing. Og allerede dengang kunne man begynde at se resultatet af reformerne, indført af Deng Xiaoping, der var begyndt at genintroducere konfucianismen, som trods alt havde været Kinas statsfilosofi i 2.500 år. Og for nylig, sidste år, rejste jeg atter to gange til Kina, og

jeg var totalt forbløffet over de seneste 20-30 års endnu større udvikling, hvor folk simpelt hen var ekstremt optimistiske og glade og virkeligt havde en god idé om deres egen fremtid.

Idéen i den konfucianske filosofi, som jeg for øvrigt mener nu må være i det kinesiske folks gener, er den, at samfundet må have en harmonisk udvikling. Samfundet må baseres på nøglebegrebet *ren*, som man ville oversætte til det engelske »benevolence« (godgørenhed), eller *agape* (fra oldgræsk; kærlighed til medmennesket, -red.), hvilket vil sige, at samfundsstyrelsen må rettes imod hele befolkningens almene vel. Og det må være baseret på *li*, hvilket betyder, at hver nation og hver person bør opfylde sin rette plads på bedst mulig vis, og udvikle sit fulde potentiale. Og hvis alle nationer og alle mennesker udvikler deres bedste kapacitet, så har man harmoni i samfundet som helhed.

Regering må finde sted ved de mest vise og mest moralske personer. Det er idéen om Himlens Mandat, hvilket betyder, at regeringen må følge love på et højere plan end blot opfyldelsen af almindelige daglige behov, men må være ledet af en form for idé om kosmos. Og hvis regeringen ikke længere har Himlens Mandat, må den erstattes af de vise, Chun-Tzu, de ædle vismænd.

Med Xi Jinping mener jeg, at Kina i særdeleshed har en leder, hvis politik er fuldstændigt baseret på konfucianisme, og jeg kan kun tilskynde jer til at læse hans taler, som er fuldstændigt fascinerende; taler, som han holder, når han rejser til Indien eller andre lande, til Europa, Frankrig, Tyskland, og hvor han altid ikke alene fremmaner Kinas konfucianske tradition, men også relaterer til de bedste traditioner i det land, han besøger.

Nogle citater fra hans taler genspejler en enorm optimisme.

»Folk skabte historie og arbejde skaber fremtiden. Arbejde

er den fundamentale kraft, der driver fremskridtet i samfundet. Lykken daler ikke ned fra himlen, ej heller går drømme automatisk i opfyldelse, men det sker gennem arbejde, flittigt, ærligt og skabende arbejde. Arbejde er det mest ærefulde, ophøjede, storslåede og skønne. Det udløser det skabende potentiale til at skabe en bedre fremtid for alle. Innovation er sjælen i en nations fremskridt. Videnskab og teknologi er den primære, drivende kraft. Det er grunden til, at Kina er ved at uddanne et så stort antal skabende videnskabsmænd og ingeniører på så højt et niveau af ekspertise. Vi er stolte af at have de fleste videnskabsfolk og ingeniører i hele verden.»

Så jeg mener, at det kinesiske begreb, 'Fremstillet i Kina' i den aktuelle periode erstattes af 'Skabt i Kina', hvilket skal sige, at Kina ikke kun producerer, men at Kina er innovativ; Kina udvikler nye teknologier og forvandler dem til de mest avancerede produkter i verden. Kina befinder sig i en proces, hvor det går i retning af at blive en totalt innovationsbaseret økonomi, og det er idéen om, at den eneste, virkelige kilde til rigdom er landets egen befolknings skabeevne. Den kinesiske Drøm er idéen om at skabe en bedre fremtid for hele samfundet, baseret på den mest optimale udvikling af hvert eneste samfundsindivids skabende potentiale.

Efter at have arbejdet sammen med min mand, Lyndon LaRouche, i over 40 år, kan jeg sige, at Kina i øjeblikket er nærmest til at repræsentere det, hr. LaRouche kalder »fysisk økonomi, baseret på menneskehedens identitet som den eneste, skabende art«. Den Nye Silkevej betyder simpelt hen at gøre det kinesiske, økonomiske mirakel opnåeligt for alle andre nationer, der deltager i denne kinesiske drøm ved at udvikle deres eget potentiale, i deres egne, gensidige interesser og til deres egen, gensidige gavn.

Xi Jinping sagde på et tidspunkt,

»selv om der er vidtstrakte oceaner mellem Kina og Latinamerika, så er de stadig forbundne i hjerte og sjæl, og de bør have deres fælles stræben efter deres skønne drømme sammen.«

Det er præcist det, som nu er på dagsordenen med den transkontinentale jernbane. Og ligesom admiral Zhou Man i det 15. århundrede bragte sin flåde til Perus kyster og bragte vigtige teknologier til Peru, så lad i dag hele det peruvianske folk inspireres af bygningen af den transkontinentale jernbane som begyndelsen til transformationen af hele det latinamerikanske kontinent.

Lad mig slutte med et citat af Konfucius, der altid opmuntrede især unge mennesker til at have modet til at være innovative. Han sagde:

»Unge mennesker burde have viljestyrken til at skære passager gennem bjergene og bygge broer over floderne.«

Og det er netop den ånd, der vil oplyse bygningen af den transkontinentale jernbane, og det vil blive løftet om en ny æra for hele menneskeheden.

**Schiller Instituttets Venner
stiller op til
folketingsvalget som**

kandidater uden for partierne

København, 28. maj 2015 – »Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig«, med et billede af Verdenslandbroen og kandidaten, lyder vore valgplakater, der sættes op i Danmark (se: www.sive.dk), efter at statsminister Helle Thorning Schmidt i går udskrev valg til Folketinget. Valget finder som bekendt sted om tre uger, den 18. juni.

Fire aktivister fra Schiller Instituttets Venner, med Schiller Instituttets formand, Tom Gillesberg, i spidsen, stiller op som kandidater uden for partierne. I Københavns Storkreds stiller Tom Gillesberg op, i Københavns Omegns Storkreds Christian Olesen, i Østjyllands Storkreds Poul Gundersen og i Nordjyllands Storkreds Hans Schultz. I går og i dag blev der hængt 750 valgplakater op i København, og i hver af de to jyske storkredse kommer der 200 plakater op.

Dette vil direkte sætte Schiller Instituttets/LaRouche-bevægelsens kampagne for at få Europa og USA til at gå med i BRIKS, i stedet for finansielt og økonomisk sammenbrud og krig, på den politiske dagsorden i Danmark. Allerede i dag blev Tom Gillesberg kontaktet af et af de større medier, der bad om et interview.

Stay tuned på www.sive.dk for dækning af vores valgkamp.